

Jêsus Christ là ai?

Who is Jesus Christ?

**“Nên ta đã bảo rằng
các người sẽ chết trong tội lỗi mình,
vì nếu các người chẳng tin
ta là Đấng hằng hữu,
thì các người chắc chết trong tội lỗi mình.”**

Giăng 8:24

5. Jêsus Christ là ai?

(Who is Jesus Christ?)

Có bốn nhóm người nghĩ về Chúa Jêsus Christ: (1)Chúa Jêsus Christ không có sống trong lịch sử. Câu chuyện về Chúa Jêsus Christ hoàn toàn chỉ là một chuyện huyền thoại mà thôi. (2)Chúa Jêsus Christ có sống trong lịch sử, nhưng không có dạy đạo, không có làm phép lạ, cũng không có sống lại sau khi chết. (3)“Không quan hệ” (*It doesn't matter*); hoặc là “không cần biết” (*I don't care*). (4)Hạng người như chúng ta, là những người tin rằng, Ngài là Đấng y như Kinh Thánh đã viết.

Hạng người thứ (3) thì tôi không nói đến, vì đó là sự tự do lựa chọn của mỗi cá nhân, mặc dù đôi lúc sự không quan tâm đó có thể làm hại cho người đó (*những người đó tôi gọi là “ignorance”*). Còn hai hạng người đầu, thì câu hỏi của tôi là: Căn cứ vào đâu mà đưa ra những kết luận như vậy? Rất dễ cho chúng ta nói những điều đó, nhưng chúng ta có bằng chứng gì để đưa đến những sự kết luận đó? Phần lớn những người đó chưa tra xét, chưa tìm hiểu quyển Kinh Thánh, thì đã kết luận rằng, Kinh Thánh là chuyện bịa đặt, chuyện huyền thoại, hay là chỉ như một quyển sách tôn giáo mà thôi. Phần dưới đây tôi xin đưa ra những bằng chứng, tại sao những người Cơ-đốc tin rằng, Chúa Jêsus Christ là Đấng y như Kinh Thánh nói đến.

Trước hết tôi muốn trình bày một sự mâu thuẫn mà có nhiều người thường vướng phải, đó là những người cho Chúa Jêsus là một giáo sư giỏi, hay là một thầy dạy đạo hay. Nếu chúng ta suy nghĩ kỹ, thì chúng ta sẽ thấy rằng, những người cho Chúa Jêsus là một thầy dạy đạo hay, thì đã tự mâu thuẫn rồi. Chúa Jêsus chỉ có thể là một trong ba hạng người mà thôi: (1)Ngài là một người nói dối để gạt người ta. (2)Nếu Ngài không phải là kẻ nói dối, thì Ngài là người điên khùng hay mất trí. (3)Nếu Ngài không phải là kẻ nói dối và cũng không phải là kẻ điên khùng, thì Ngài là Đức Chúa Trời.

1. Nếu Chúa Jêsus không phải là Đức Chúa Trời và cũng không phải là người điên khùng, thì tại sao Ngài lại cho mình là Đức Chúa Trời đã gạt những người theo Ngài lúc thời bấy giờ, hàng triệu người từ thế kỷ này qua thế kỷ khác cũng đã tin Ngài là Đức Chúa Trời và đã có nhiều người chết vì Ngài nữa. Cho nên chúng ta thấy nếu Ngài không phải là Đức Chúa Trời, cũng không phải là người điên khùng, thì Ngài là kẻ nói dối và làm hại nhiều người nhất từ khi có nhân loại.
2. Nếu Chúa Jêsus không phải là Đức Chúa Trời, cũng không phải là người nói dối, thì Ngài là kẻ điên khùng. Chỉ có người điên khùng mới cho mình là Đức Chúa Trời.
3. Nếu Chúa Jêsus không phải là người nói dối và cũng không phải là người điên khùng, thì Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài cho mình là Đức Chúa Trời, và Ngài cũng đã chứng minh được điều đó.

Qua ba điều đó chúng ta không thể nói rằng, Chúa Jêsus là một giáo sư giỏi hay là một thầy dạy đạo hay được. Một người xưng mình là Đức Chúa Trời thì không thể nào là một thầy dạy đạo hay được.

Dưới đây là ba điều mà chúng ta có thể tin rằng Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời: (1)Chúng ta đưa ra những bằng chứng là quyển sách Kinh Thánh Tân Ước rất đáng được tin cậy. (2)Chúng ta dùng lịch

sử để chứng minh là những người viết Kinh Thánh Tân Ước là những người mắt thấy tai nghe những gì mà họ viết. (3)Chúa Jêsus Christ là Đấng Chúa Trời.

(1). Trước nhất chúng ta có thể chứng minh được rằng, những bản Kinh Thánh Tân Ước được đáng tin cậy.

Bản John Rylands được viết vào khoảng năm 125 A.D. hoặc sớm hơn.

Bản Bodmer Papyrus được viết vào khoảng năm 150-225 A.D.

Bản Chester Beatty Papyri được viết vào khoảng năm 250 A.D.

Bản Codex Vaticanus được viết vào khoảng năm 325-350 A.D. (gồm trọn sách Tân Ước, và trọn bản Bảy Mươi - Septuagint)

Bản Codex Sinaiticus được viết vào khoảng năm 340 A.D. (gồm trọn sách Tân Ước; và phần nửa Cựu Ước)

Bản Codex Ephraemi Rescriptus được viết vào khoảng năm 350 A.D. (gồm có một phần sách Cựu Ước và hầu hết sách Tân Ước)

Bản Codex Alexandrinus được viết vào khoảng 450 A.D. (gồm cả sách Kinh Thánh, chỉ thiếu một phần nhỏ thôi)

Bản Codex Bezae được viết vào khoảng năm 450-550 A.D. (gồm có bốn sách Phúc Âm, sách Công-vụ, và một phần sách III-Giăng; bản này được viết trong tiếng Hy Lạp và Latin)

Hiện nay chúng ta có khoảng hơn 5,300 bản sách Kinh-thánh Tân-ước trong tiếng Hy Lạp. Những bản Kinh Thánh Tân Ước trên chứng minh sự chính xác từ lúc các tác giả cầm bút viết xuống cho đến nay không hề sai lạc, không thiếu, không hơn. *(Xin xem thêm phần [Manuscripts] của câu hỏi: Làm thế nào để biết Kinh Thánh là lời của Đấng Chúa Trời?)*

(2). Kinh Thánh Tân Ước không phải chỉ là một quyển sách nói về tôn giáo mà thôi, nhưng cũng là quyển sách về lịch sử nữa. Những người viết Kinh Thánh Tân Ước là những người tai nghe mắt thấy và chứng kiến những sự kiện đã xảy ra trong lịch sử mà cẩn thận viết xuống. Tôi xin hỏi quý vị làm sao biết vị Tổng Thống đầu tiên của nước Mỹ là George Washington, sanh vào ngày 22, tháng 2, năm 1732, lấy bà quả phụ Martha Dandridge Custis vào ngày 6, tháng 1, năm 1759, được đắc cử tổng thống lần đầu vào năm 1788, lần thứ nhì vào năm 1792 và qua đời vào ngày 14, tháng 12, năm 1799. Sở dĩ chúng ta biết những điều này là vì có người thấy và nghe, hay chứng kiến những việc đã xảy ra rồi viết xuống hay không? Đối với Kinh Thánh Tân Ước cũng vậy, những người này là những người chứng kiến mọi việc rồi chép xuống.

Những câu chuyện kể lại từng chi tiết như vậy rất đúng với lịch sử, chứng tỏ rằng người kể lại biết rất chính xác về sự mình nói và viết. Những chuyện xảy ra trong Kinh Thánh Tân Ước về Chúa Jêsus bắt đầu truyền đi trong thời kỳ của những người sống cùng thời kỳ với Ngài. Những người này đương nhiên có thể chấp nhận hay bác bỏ những chuyện mà các người viết đã đưa ra.

Trong sự bênh vực phúc âm, không những họ chỉ nói rằng: “*Hãy xem, chúng tôi thấy như vậy*”, hay là “*Chúng tôi đã nghe đều đó*”, nhưng hơn nữa họ mạnh mẽ tuyên bố lập trường của mình trước mặt những người chỉ trích và bắt bớ họ và nói rằng: “*Quý vị cũng biết về những điều này... Quý vị đã thấy những việc đó; quý vị và chính bản thân quý vị biết về sự*

ấy.” Một người rất phải cẩn thận khi nói những điều này, vì nếu người đó nói không đúng về chi tiết, thì sẽ bị người đối diện mình chống lại ngay. Họ biết và tin chắc những việc này đã xảy ra, đến nỗi họ đã sẵn sàng chịu chết vì những điều mình tin.

Hơn nữa những người ở thế kỷ thứ nhất và nhì cũng nói đến về những việc xảy ra trong Kinh Thánh Tân Ước. Chẳng hạn như: Josephus (sử gia Dothái 37-100 A.D.). Tacitus (sử gia Lamã 55-120 A.D.). Pliny the Younger (quan thống đốc Lamã 62-113 A.D.). Suetonius (sử gia Lamã 69-140 A.D.). Lá thư của Mara Bar-Serapion (lá thư của người cha gửi cho con ở trong tù 73 A.D.). Kể cả sách vở Talmud (sách giải Kinh của người Dothái Mishnah & Gemara về 5 sách Luật pháp của Môise 200-500 A.D.). Mặc dù một số người này có chỉ trích, bắt bớ. Họ không tin Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời, nhưng họ cũng không có bằng chứng cụ thể để bác bỏ (*họ chống lại nhưng không biện bác được - resist but not refute*) những việc đã xảy ra trong thời bấy giờ.

Những người viết Kinh Thánh Tân Ước không sai lầm. Bằng chứng là Kinh Thánh Tân Ước có nói chính xác về 32 quốc gia, 54 thành phố, 9 hòn đảo, và tên của nhiều vị vua và những người lãnh đạo của các nước thời bấy giờ. Hơn nữa không ai chịu chết vì nói láo cả, những người chép Kinh Thánh Tân Ước là những người biết chính xác và tỏ tường những điều mà họ chép xuống, cho nên họ sẵn sàng chịu chết vì nó. Chính vì những lý do đó, mà chúng ta có thể nói rằng, những lời viết trong Kinh Thánh Tân Ước đã xảy ra đúng thật như vậy và Kinh Thánh Tân Ước đáng được tin cậy. (*Xin xem thêm phần đầu của câu hỏi: Làm thế nào để biết Kinh Thánh là lời của Đức Chúa Trời?*)

(3). Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời.

- A. Chúa Jêsus cho mình là Đức Giêhôva (*Xuất.3:14; Giăng.8:58-59; 10:31-33*). Đấng chăn chiên (*Thithiên.23:1; Giăng.10:11*). Đấng được làm vinh hiển (*Êsai.42:8; Giăng.17:5*). Là ánh sáng (*Thithiên.27:1; Giăng.8:12*). Đấng có quyền tha tội (*Êsai.43:25; Mác.2:5-7*). Đấng Alpha và Ômêga, đầu tiên và cuối cùng (*Êsai.43:10-11; 44:6; Khải.1:8,17-18; 22:13,16,20*).
- B. Chúa Jêsus cho mình là Đấng Xúc Dầu (*Đaniên.9:24-25; Giăng.4:25-26; Mác.8:27-29; 14:60-64*).
- C. Chúa Jêsus ban điều răn cũng như Đức Chúa Trời (*Mathiơ.5:21-22; 28:18-19; Giăng.13:24*). Lời Chúa Jêsus như lời Đức Chúa Trời (*Êsai.40:8; Mathiơ.5:18; 24:35*).
- D. Chúa Jêsus chấp nhận sự thờ lạy của loài người (*Mathiơ.14:33; 15:25; 28:9,17; Lk.24:52*).
- E. Chúa Jêsus đã làm khoảng 35 phép lạ để chứng minh mình có quyền năng trên bệnh tật, trên thiên nhiên và trên sự chết.
- F. Chúa Jêsus đã ứng nghiệm trên 50 lời tiên tri (*xin xem phần Prophecy của câu hỏi: Làm thế nào để biết Kinh Thánh là lời của Đức Chúa Trời?*)
- G. Chúa Jêsus đã chết và sau ba ngày Ngài đã sống lại (*xin xem câu hỏi: Chúa Jêsus có thật sự sống lại không?*).

Còn nhiều điều nữa nhưng bao nhiêu đó cũng đủ bằng chứng cho chúng ta tin rằng, Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời.